

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 2452/1/2021

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 25 ianuarie 2022

Completul compus din:

Dan Andrei Enescu – Președinte
Alexandra Iuliana Rus – Judecător
Leontina Șerban – Judecător

Magistrat asistent – Raluca Florentina Nemeșu

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
– a fost reprezentat de procuror Cosmin Grancea.

Pe rol se află pronunțarea asupra cererilor de probatorii formulate de inculpații ***Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe***, precum și asupra cererii formulate de inculpatul ***Adam Ioan*** privind nulitatea absolută a procedeele probatorii desfășurate asupra mediilor de stocare a datelor informatice ridicate de la inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe în cauza penală având ca obiect apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov, de apelantele Regia Națională a Pădurilor – Romsilva și Regia Națională a Pădurilor – Romsilva – Direcția Silvică Bacău și de inculpații Hrebenciuc Andrei, Sturdza Gabriela Rodica, Bengescu Dan Costin, Sturdza Paltin Gheorghe, Bularca Anca Roxana, Kadas Iosif, Adam Ioan, Ordog Lorand Andras, Iacob Sorin Ion și Mătășel Ioan împotriva sentinței penale nr. 132/F din data de 22 iulie 2021 a Curții de Apel Brașov - Secția Penală.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13 ianuarie 2022 și au fost consemnate în cuprinsul încheierii de la acea dată, când Înalta Curte având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea la data de 25 ianuarie 2022, când a dispus următoarele:

ÎNALTA CURTE

I. Deliberând asupra cererilor în probațiune formulate de inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, prezentate în scris și/sau susținute oral, precum și asupra cererii formulate de inculpatul Adam Ioan privind nulitatea absolută, constată următoarele:

I. Apelantul intimat inculpat Ioan Adam a solicitat prin cererea formulată în scris și completată la termenul din data de 13 ianuarie 2022, încuviințarea administrării următoarelor probe:

1. *emiterea unei adrese către Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Brașov, pentru ca, pe baza evidențelor sale interne și prin raportare la acestea, să comunice:*

- forma în care a pus la dispoziția S.R.I. - D.J.I. Brașov - în vederea realizării de transcrieri - înregistrările stocate pe mediile optice ridicate de la domnul Paltin Gheorghe Sturdza, respectiv dacă a pus la dispoziția S.R.I. aceste medii de stocare ca atare, așa cum ele au rezultat în urma percheziției domiciliare, sau dacă a pus la dispoziția S.R.I. copii ale fișierelor stocate pe acele medii de stocare;

- data la care mediile de stocare sau, după caz, copii ale acestora au fost pentru prima dată puse la dispoziția S.R.I. - D.J.I. Brașov de către D.N.A.;

- dacă adresa din data de 04 noiembrie 2014, din care rezultă că la acea dată au fost transmise către SRI 11 DVD-uri, a fost efectiv însoțită de aceste DVD-uri;

- din corespondența purtată cu SRI adresa Direcției Județene de Informații Brașov nr. S/2114907 din 14 noiembrie 2014;

2. *emiterea unei adrese prin care să se solicite Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Brașov, Direcției Naționale Anticorupție - Structura Centrală, precum și Serviciului Român de Informații - Direcția Județeană de Informații Brașov și S.R.I. - București, să răspundă în scris sau, după caz, să furnizeze următoarele informații și documente:*

- dacă pe durata existenței dosarelor 63/P/2012 (al DNA ST Brașov), 461/P/2013 (al DNA Struct. Centrală), 344/P/2014 (al DNA Struct. Centrală) și 149/P/2014 (al DNA ST Brașov) s-au constituit echipe operative comune având ca scop documentarea, probarea, cercetarea etc. a faptelor sau persoanelor ce fac obiectul dosarelor mai sus indicate, în temeiul art. 3 lit. g) din Protocol;

- dacă, cu excepția transcrierii convorbirilor înregistrate de domnul Sturdza și a punerii în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică, S.R.I. a transmis către D.N.A. sau D.N.A. Brașov informații obținute din derularea activităților operative care prezintă relevanță și pot fi valorificate în cadrul procesului penal privind dosarele indicate la punctul 1, conform art. 15 din Protocol;

- dacă SRI a pus la dispoziția D.N.A. sau D.N.A. Brașov informații și documente care pot sprijini documentarea cauzei în lucru conform art. 13 din Protocol raportat la dosarele indicate la punctul 1;

- dacă dosarele indicate la punctul 1 au fost considerate de către DNA sau DNA Brașov ca fiind cauze complexe, în sensul art. 14, 22 și 49 din cadrul Protocolului;

- dacă în dosarele indicate la punctul 1 s-a realizat un plan comun de acțiune conform cu art. 19, 22 și 36 din Protocol;

- dacă au fost furnizate alte tipuri de informații către DNA sau DNA Brașov pe parcursul anchetelor;

- dacă au avut loc ședințe de analiză comune la sediul SRI sau SRI DJI Brașov cu privire la obiectul dosarelor indicate la punctul 1;
- dacă DNA sau DNA ST Brașov a primit sinteze din partea SRI sau SRI DJI Brașov;
- dacă au existat solicitări scrise din partea D.N.A. sau D.N.A. Brașov către S.R.I., de cooperare în vederea documentării faptelor, altele decât cele ce au vizat punere în aplicare a mandatelor de supraveghere tehnică, respectiv transcrierea înregistrărilor ridicate de la domnul Paltin Gheorghe Sturdza.

3. *emiterea unei adrese către B.C.C.O. - Brașov, pentru a comunica:*

- dacă pe parcursul percheziției informatice au existat medii de stocare aferente percheziției informatice, fie originalele, fie rezultatele, care să fi părăsit sediul B.C.C.O., nu neapărat fizic, ci și electronic, respectiv să fi fost copiate în afara percheziției informatice, iar în caz afirmativ, să fie precizate actele procesuale și corespondența care au stat la bază;

II. Apelantul intimat inculpat Ioan Adam a solicitat prin cererea formulată în scris lămurirea obiectului probațiunii și, implicit, a acuzației, susținând că ar fi în imposibilitate de a-și exercita apărarea, în mod efectiv, în raport cu acuzațiile aduse de procuror și motivarea sentinței, pe de-o parte, și, pe de altă parte, față de argumentele prezentate de instanța de apel prin încheierea din 8.12.2021, care au fundamentat respingerea cererii de administrare a probei constând în efectuarea unei expertize de evaluare a prețului mediu pentru suprafața de pădure și a probei cu înscrisuri constând în grilele notariale de la nivelul anului 2013 din Municipiul Bacău.

III. Apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe a solicitat prin cererea formulată în scris și completată la termenul din data de 13 ianuarie 2022, încuviințarea administrării următoarelor probe:

1. *testarea sa cu aparatul poligraf la unitatea de specialitate a Ministerului Afacerilor Interne pe care o va desemna Înalta Curte, pe baza unor întrebări fixate de către Înalta Curte și cu privire la care să-și poată manifesta acordul înainte ca Înalta Curte să solicite psihologului MAI efectuarea propriuzisă a testului*, invocând drept teză probatorie dovedirea necunoașterii de către apelantul-inculpat a legăturilor existente între S.C. REȘEDINȚA VÂRSTNICILOR SRL și interesele ori persoana domnului Hrebenciuc Viorel.

2. *efectuarea unei percheziții informatice asupra mijlocului tehnic folosit de inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, respectiv ceas, pentru înregistrarea discuțiilor și a întâlnirii de la 01 iulie 2013, când s-a redactat actul adițional la contract;*

IV. Totodată, apelantul intimat inculpat Ioan Adam, prin motivele scrise de apel, a invocat excepția nulității absolute cu privire la toate procedeele probatorii desfășurate asupra mijloacelor de stocare a datelor informatice ridicate de la inculpatul Sturdza Paltin, menționând în esență următoarele:

- mediile de stocare ridicate de la inculpatul Sturdza au fost trimise către S.R.I. încă de la acea dată- 27.10.2014, cum rezultă din adresa nr. S347 din 27

octombrie 2014, transmisă de către D.N.A. Direcției Județene de Informații Brașov;

Concluziile primei instanțe în opinia apărării vin, sub acest aspect, în coliziune cu probele administrate, din care rezultă fără putință de tăgadă că lucrătorii S.R.I. și-au început activitatea de ascultare, selectare și redare cu mult înainte de finalizarea percheziției informatice.

S-a arătat că activitățile aferente percheziției informatice asupra dispozitivelor de înregistrare au debutat și s-au finalizat la 30 octombrie 2014, asupra mediilor de stocare de destinație secundară au debutat la data de 31 octombrie 2014 și au continuat la datele de 4 - 7 noiembrie 2014, respectiv 10 noiembrie 2014, deși, așa cum rezultă din adresa nr. S347 din 27 octombrie 2014, transmisă de către D.N.A. Direcției Județene de Informații Brașov, mediile de stocare ridicate de la domnul Sturdza au fost trimise către S.R.I. încă de la acea dată - 27.10.2014.

Prin urmare, mediile de stocare relevante au ajuns în posesia S.R.I. neoficial la data de 20 octombrie 2014 - așa cum se desprinde din declarația comandantului D.J.I. Brașov, din rezultatele anchetei interne desfășurate la nivelul acelei instituții, precum și din considerentele ordonanței din 22 octombrie 2017 și ale încheierii Tribunalului Militar Cluj - și, oficial, la 27 octombrie 2014, așa cum rezultă din adresa precizată, în cuprinsul căreia nu se face distincție după cum mediile de stocare transmise conțin fișiere originale (stocate în memoria dispozitivelor de înregistrare) sau copii.

Totodată, s-a mai arătat că, la data de 14 noiembrie 2014, șeful B.C.C.O. Brașov a transmis D.N.A. - S.T. Brașov, prin adresa nr. 2517596 din 14.11.2014 „mediile de stocare cu clonele efectuate”, atestându-se, sub semnătura subcomisarului Domnica Bogdan, în cuprinsul aceleiași adrese, primirea: (1) coletului cu mediile de stocare ridicate de la domnul Paltin Gheorghe Sturdza cu ocazia percheziției domiciliare; (2) a trei hard disk-uri de 1 TB și a unui hard disk de 2 TB, cuprinzând clonele efectuate; (3) a trei procese-verbale de percheziție informatică, deși cu o zi înainte, respectiv la data de 13 noiembrie 2014, S.R.I. a transmis către D.N.A. primele transcrieri, așa cum rezultă din adresa nr. S/2114893/13.11.2014, însoțită de un suport optic DVD-R (seria DNA-STBV/Mb/495-DVD/2014) cuprinzând 27 de materiale (transcrieri) și înregistrările audio aferente.

În egală măsură s-a arătat că, nu în ultimul rând, în considerarea celor de mai sus, s-a menționat că diferența de serii și denumiri între mediile de stocare menționate în mandatul de percheziție informatică și cele din cuprinsul proceselor-verbale de redare nu poate fi explicată nicidecum prin împrejurarea că acestea din urmă ar fi fost realizate pornind de la mediile de stocare puse la dispoziție de D.N.A. cu ocazia percheziției informatice.

Sub acest aspect a exemplificat hard disk-ul marca Samsung, identificat cu seria E3A1JJHF7031A1, care a fost livrat de D.N.A. către S.R.I. la data de 11 noiembrie 2014, astfel cum rezultă din adresa semnată în acea zi de procurorul șef serviciu. Acesta a fost apoi restituit parchetului prin adresa U.M. 0623 Brașov din data de 19 ianuarie 2015. Acest mediu de stocare nu se regăsește

printre cele ridicate cu ocazia percheziției domiciliare, nu se regăsește nici în mandatul de percheziție informatică și nici în procesele-verbale de percheziție informatică și a fost trimis S.R.I. înainte de finalizarea percheziției informatice și înainte ca D.N.A. să dobândească acces la clone. Cu toate acestea, el formează izvorul unor procese-verbale de redare, cum este cel al înregistrării Voice 012 din data de 22 decembrie 2014, aflat la fila 225 din volumul 8 U.P.

Totodată, a menționat că și în ipoteza în care ofițerii S.R.I. ar fi realizat strict activități de ascultare și de transcriere a convorbirilor ascultate, fără a interveni asupra integralității redării, acestea sunt arondate și ele realizării obiectului urmăririi penale și constituie, ca atare, acte procedurale penale aflate sub monopolul de competență al procurorului și interzise expres ofițerilor S.R.I. de art. 13 din Legea nr. 14/1992, conform căruia „Organele Serviciului Român de Informații nu pot efectua acte de cercetare penală”. Sub acest aspect, a arătat că pentru calificarea activităților desfășurate de ofițerii S.R.I. ca fiind acte de urmărire penală, în opinia apărării este mai puțin important dacă implicarea acestora s-ar fi manifestat preponderent în procesul de evaluare a probei, sau în cel de obținere efectivă a probei, esențial fiind să se stabilească în ce măsură acele activități private individual formează obiectul unor acte efectuate în cursul procesului penal, în vederea realizării obiectului urmăririi penale, întrucât contrar celor reținute de prima instanță, procesele-verbale ce integrează notele de redare elaborate de ofițerii S.R.I. au constituit veritabile mijloace de probă și au produs efecte juridice în această calitate, deoarece acestea au fost întocmite și certificate pentru autenticitate de către procuror și de către ofițerii de poliție judiciară, fără a fi verificate, ceea ce înseamnă că organele de urmărire penală nu au ascultat înregistrările, ci au desfășurat activitatea de evaluare a probei bazându-se pe procesele-verbale de redare, acestea fiind, așadar, folosite ca mijloace de probă.

În egală măsură s-a mai susținut că, contrar celor reținute de instanța de fond, deși percheziția domiciliară și percheziția informatică au reprezentat procedee probatorii folosite pentru obținerea, în speță, a înregistrărilor, ele nu sunt singurele procedee probatorii folosite în acest scop și, raportat la modalitatea în care a fost pus în aplicare mandatul de percheziție informatică, în opinia apărării nici nu aveau aptitudinea ca, prin ele însele, să conducă la obținerea lor. Astfel, potrivit art. 168 alin. (13) lit. f) din Codul de procedură penală, procesul-verbal de percheziție informatică trebuie să cuprindă „descrierea și enumerarea datelor informatice descoperite cu ocazia percheziției”. Prin date informatice se înțelege „orice reprezentare a unor fapte, informații sau concepte într-o formă care poate fi prelucrată printr-un sistem informatic” (art. 181 alin. (2) din Codul penal). Cu alte cuvinte, pentru a se putea considera că percheziția informatică a condus la obținerea înregistrării, era necesar ca actul constatator al percheziției (procesul-verbal) să ateste descoperirea fiecărui fișier informatic ce înmagazinează o înregistrare.

Cu referire la efectuarea percheziției informatice, apărarea a mai arătat că deși competența materială pentru efectuarea percheziției informatice rezultă ex lege, această competență devine efectivă numai în contextul emiterii

mandatului de percheziție, adică numai după ce activitatea este autorizată de judecătorul de drepturi și libertăți, a cărui hotărâre are, sub acest aspect, un efect atributiv de competență. Percheziția efectuată în lipsa acestei autorizări este opera unui organ necompetent material, ceea ce atrage incidența cazului de nulitate absolută prevăzut de art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, însă cu toate acestea instanța de fond a adoptat o soluție inechitabilă, susținând că o astfel de neregularitate nu poate fi dedusă judecării decât în procedura de cameră preliminară, chiar dacă este dovedit că partea nu a luat cunoștință de existența neregularității respective decât după finalizarea acelei proceduri.

Totodată, s-a arătat că participarea domnului Sturdza la efectuarea percheziției informatice la sediul B.C.C.O. fără a ridica obiecțiuni, în opinia apărării nu este de natură a confirma legalitatea percheziției ipsofacto și nici de a-i infirma caracterul pur formal, întrucât: fișierele rezultate din activitățile de clonare nu sunt cele care au stat la baza activităților realizate de către ofițerii S.R.I., iar probele efectiv administrate și utilizate de organele de urmărire penală au provenit din procesele-verbale de redare întocmite pe baza notelor de redare realizate de ofițerii S.R.I., iar nu din fișierele rezultate din activitățile de clonare.

De asemenea, s-a arătat că, din cuprinsul ordonanței de delegare din 27 octombrie 2014, rezultă că ofițerii de poliție judiciară din cadrul [D.N.A. au](#) fost delegați să „pună în aplicare mandatul de percheziție informatică nr.246/2014 și să procedeze la copiere (clonarea)", activitate ce urma a fi realizată „cu sprijinul specialiștilor din cadrul IGPR". Prin urmare, nu ofițerii de poliție urmau să „ajute", așa cum reține instanța de fond, ci aceștia urmau a fi sprijiniți de specialiștii IGPR. Sub acest aspect s-a arătat că într-adevăr, prin cele două ordonanțe emise la data de 27 octombrie 2014, procurorul de caz a dispus: „Delegarea specialiștilor din cadrul IGPR - Direcția Generală de Combatere a Criminalității Organizate - Brigada Brașov să pună în aplicare mandatul de percheziție informatică nr. 246/2014 și să procedeze la copierea (donarea) pe mediile de stocare a datelor puse la dispoziție a tuturor datelor informatice existente pe (...) suporturile de stocare a datelor ridicate de la inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe.";- „Delegarea numiților Bucurenciu Sandu Mihai, Feticu Nicolae Ciprian și Domnica Bogdan ofițeri de poliție judiciară din cadrul DNA - Serviciul Teritorial Brașov care cu sprijinul specialiștilor din cadrul IGPR - Direcția Generală de Combatere a Criminalității Organizate -Brigada Brașov și Serviciul Covasna să pună în aplicare mandatul de percheziție informatică nr. 246/2014" (a se vedea, la filele 114 și urm. din volumul 20 U.P.), iar cele două dispoziții de delegare conținute în ordonanțele precitate erau indispensabile efectuării în condiții de legalitate a percheziției informatice, deoarece: în cauza ce forma obiectul dosarului penal nr. 63/P/2012 urmărirea penală trebuia realizată în mod obligatoriu de către procuror, fiind vorba despre o cauză care atrăgea competența de judecată în primă instanță a Î.C.C.J., iar competența de efectuare a anchetei aparținea D.N.A.,iar potrivit apărării, în speță, organul de cercetare penală care a participat la efectuarea percheziției informatice - ofițerul de poliție judiciară Socol Marius - nu a beneficiat de delegare din partea

procurorului de caz, așa încât în opinia apărării, actele îndeplinite sunt lovite de cauza de nulitate absolută prevăzută de art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală.

În final, s-a arătat că, punerea în aplicare a mandatului de percheziție informatică în condiții ce nu permit certificarea legalității operațiunilor (ca urmare a neparticipării procurorului ori a unui organ de cercetare penală competent) naște dubii serioase cu privire la conținutul real al dispozitivelor percheziționate informatic, în contextul în care, spre exemplu, fișierul 2013-04-18 Bengescu.WMA, al cărui conținut prezumtiv a fost folosit de către Curtea de Apel Brașov pentru motivarea soluțiilor de condamnare, nu s-ar fi putut afla în acea formă pe reportofonul marca Olympus, decât ca urmare a unor operațiuni de manipulare a memoriei acestuia, întrucât: -reportofonul marca Olympus supus percheziției informatice nu dispune de aptitudinea tehnică de a-i permite utilizatorului său să atribuie denumiri discreționare fișierelor create cu ocazia operării sale, nedispunând nici de tastatură și nici de o soluție tehnică echivalentă; așa cum rezultă din manualul de instrucțiuni al reportofonului (fila 24), denumirile fișierelor sunt alocate automat de către programul reportofonului, fiind compuse invariabil din indicativul reglat de către utilizator (cum ar fi DM55, dar numai în măsura în care un astfel de indicativ a fost setat).

Examinând cererile formulate de inculpații Adam Ioan și Sturdza Paltin Gheorghe, Înalta Curte constată următoarele:

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în procesele penale, problematica administrării probelor trebuie analizată din perspectiva art. 6 paragrafele 2 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu privire la dreptul la un proces echitabil.

Doctrina a subliniat că însăși preeminența dreptului nu poate fi concepută fără accesul la o justiție independentă și imparțială, ceea ce presupune garantarea dreptului la un proces echitabil. Dreptul la un proces echitabil consacrat de Convenție implică respectarea unui anumit număr de garanții, unele generale, care privesc toți justițiabilii, și unele speciale, rezervate *a priori* persoanelor acuzate în sensul european al termenului.

Curtea Europeană a arătat că, în principiu, instanțelor naționale le revine sarcina de a aprecia probele pe care le-au obținut și relevanța celor pe care acuzații doresc să le prezinte (pct.65-69 din cauza *Previti împotriva Italiei* din 12 februarie 2013, - cererea nr.1845/08, introdusă la 21 decembrie 2007, și pct. 68 din cauza *Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei* din 6 decembrie 1988, - cererea nr.10590/83).

Condiția administrării probelor derivă din obligația impusă organului judiciar prevăzută de art.5 alin.(1) Cod procedură penală, potrivit căruia: "Organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului".

Conform liberei aprecieri a probelor, instanța își formează o convingere și nu este ținută vreodată de evaluarea dată probelor de către un alt organ judiciar.

Așadar, în conformitate cu dispozițiile art.420 alin.5 din Codul de procedură penală, instanța de apel poate readministra probele administrate la prima instanță și poate administra probe noi, în condițiile art.100 din Codul de procedură penală.

*Referitor la cererea formulată de **apelantul intimat inculpat Adam Ioan**, în temeiul art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală, Înalta Curte va respinge solicitarea de administrare a probelor constând în emiterea unei adrese către Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Român de Informații și către BCCO- Brașov, întrucât anterior s-a mai solicitat efectuarea de adrese către DNA și SRI, iar la dosarul cauzei (în volumul IV dosarul de fond) se află răspunsul Direcției Naționale Anticorupție, prin care precizează **ce desfășurat în cauză** și care a fost contribuția SRI în dosar. Așadar, la pct. 4 din această adresă, DNA a răspuns că în afară de ceea ce a precizat la primele trei puncte, **nu au efectuate alte activități.***

Mai mult decât atât, Înalta Curte s-a mai pronunțat anterior asupra acestei solicitări, cu ocazia soluționării primei cereri de administrare de probe, prin încheierea din 8 decembrie 2021, în sensul emiterii unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Brașov, **iar răspunsul acestei unități de parchet a fost comunicat la data de 04 ianuarie 2022 și este atașat la dosarul cauzei.**

*În ceea ce privește invocarea de către **apelantul intimat inculpat Adam Ioan** a nulității absolute a procedeele probatorii desfășurate asupra mediilor de stocare a datelor informatice ridicate de la inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe, Înalta Curte constată că în cauză nu sunt incidente dispozițiile prev. de art. 281 alin. 1 lit. b și d din Codul de procedură penală.*

Astfel, din actele dosarului rezultă că percheziția informatică a fost efectuată de BCCO, în urma autorizării instanței prin încheierea nr.22/21 octombrie 2014, fiind emis mandatul de percheziție cu nr.246/21 octombrie 2014, la efectuarea acesteia a participat, conform dispozițiilor art.168 alin.12 din Codul de procedură penală, un specialist din cadrul IGPR - Direcția Generală de Combateră a Criminalității Organizate - Brigada Brașov și a avut loc în prezența organului de cercetare penală, delegat de procurorul care efectua urmărirea penală.

Ca prim aspect, este de subliniat că, deși se invocă nulitatea absolută prin raportare la unele aspecte care s-ar fi desfășurat înainte de dispunerea și efectuarea percheziției informatice, în cauză nu s-a dovedit și nu există nicio împrejurare care să ateste încălcarea dispozițiilor legale privind competența materială a organului de urmărire penală sau participarea procurorului, atunci când aceasta este obligatorie potrivit legii.

În ceea ce privește **punerea în aplicare a mandatului de percheziție informatică**, Înalta Curte reține că, prin ordonanța procurorului din 27 octombrie 2014 (filele 114-115 din vol. nr. XX de urmărire penală), s-a dispus delegarea specialiștilor din cadrul IGPR Direcția Generală de Combateră a

Criminalității Organizate-Brigada Brașov să pună în aplicare mandatul de percheziție informatică nr. 246/21 octombrie 2014, iar prin ordonanța din aceeași dată s-a dispus delegarea numiților Bucurenciu Sandu Mihai, Feticu Nicolae Ciprian și Domnica Bogdan ofițeri de poliție judiciară din cadrul DNA –Serviciul Teritorial Brașov care cu sprijinul specialiștilor din cadrul IGPR Direcția Generală de Combatere a Criminalității Organizate-Brigada Brașov și Serviciul Covasna să pună în aplicare mandatul de percheziție informatică nr. 246/21 octombrie 2014 și să procedeze la copierea pe mediile de stocare a datelor puse la dispoziție (filele 116-117 din vol. nr. XX de urmărire penală).De asemenea, prin a treia ordonanță din 27 octombrie 2014, procurorul a dispus, **în temeiul art.324 alin.3 din Codul de procedură penală**, efectuarea de către subcomisarul Marius Socol, din cadrul SJA Brașov, a următoarelor acte de urmărire penală: scoaterea din arestul IPJ Brașov a inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe pentru a asista la efectuarea percheziției informatice, respectiv pentru reintroducerea în arestul IPJ Brașov.

Conform proceselor-verbale aflate în volumul nr. XX din dosarul de urmărire penală, întocmite la datele de 28 octombrie 2014 (filele 389-390), 30 octombrie 2014 (filele 373-380) și 11noiembrie 2014 (filele 383-388) la efectuarea percheziției informatice a fost prezent „organ de cercetare penală subcomisar Socol Marius din cadrul D.G.A - Serviciul Județean Anticorupție Brașov”.

Potrivit dispozițiilor art.281 alin.1 din Codul de procedură penală și Deciziei Curții Constituționale nr.302/2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 566 din 17 iulie 2017, determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală și *participarea procurorului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii.*

În cauza de față, sunt incidente prevederile art.56 alin.3 lit.a, b și d din Codul de procedură penală, conform cărora urmărirea penală se efectuează, în mod obligatoriu, de către procuror.

Deopotrivă, potrivit art.324 alin. 3 și 4 din Codul de procedură penală, în cazurile în care procurorul efectuează urmărirea penală, *poate delega*, prin ordonanță, organelor de cercetare penală efectuarea unor acte de urmărire penală. Punerea în mișcare a acțiunii penale, luarea sau propunerea măsurilor restrictive de drepturi și libertăți, încuviințarea de probatorii ori dispunerea celorlalte acte sau măsuri procesuale nu pot forma obiectul delegării.

În ceea ce privește procedura de efectuare a percheziției informatice, Înalta Curte mai notează că, în conformitate cu dispozițiile art. 168 alin. 12 din Codul de procedură penală, percheziția în sistem informatic se face de un specialist care funcționează în cadrul organelor judiciare sau din afara acestora, în prezența procurorului sau a organului de cercetare penală.

Din actele dosarului de urmărire penală, astfel cum s-a reținut anterior, rezultă că percheziția informatică a sistemelor informatice și a suporturilor de stocare a datelor informatice dispusă prin încheierea nr.22/21 octombrie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție (mandat de percheziție nr.246/21 octombrie

2014) a fost efectuată cu respectarea dispozițiilor legale amintite, de către specialiști din cadrul IGPR Direcția Generală de Combatere a Criminalității Organizate-Brigada Brașov, în prezența inculpatului Sturza Paltin Gheorghe, asistat de apărător ales și a organului de cercetare penală, în baza delegării date, conform art.324 alin.3 din Codul de procedură penală, de către procurorul care efectua urmărirea penală.

Împrejurarea că la efectuarea percheziției nu au participat numiții Bucurenciu Sandu Mihai, Feticu Nicolae Ciprian și Domnica Bogdan, ofițeri de poliție judiciară menționați în ordonanța aflată la filele 116-117 din vol. nr. XX de urmărire penală nu este de natură să atragă nulitatea absolută a percheziției informatice și a actelor întocmite în baza acesteia, întrucât la punerea în aplicare a mandatului nr.246/21 octombrie 2014 a participat un alt ofițer de poliție cu atribuții de organ de cercetare penală, delegat tot prin ordonanță de către procurorul care efectua urmărirea penală, ordonanță emisă în temeiul art.324 alin.3 din Codul de procedură penală (dispoziție legală care reglementează delegarea efectuării unor acte de urmărire penală).

Așadar, fundamentarea în drept a ordonanței procurorului pe dispozițiile art.324 alin.3 din Codul de procedură penală atestă temeiul delegării dispuse de procuror cu privire la participarea subcomisarului Socol Marius la efectuarea percheziției informatice, întrucât „asigurarea scoaterii din arest a inculpatului Sturdza Paltin Gheorghe și conducerea acestuia la BCCO pentru a asista la efectuarea percheziției” nu reprezintă acte de urmărire penală în sensul prevăzut de textul de lege anterior menționat.

Pentru toate aceste motive, Înalta Curte constată că, în cauză, nu au fost încălcate dispozițiile *privind* competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală și participarea procurorului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii.

Cu privire la motivul de nulitate absolută vizând ***procesele-verbale de redare a înregistrărilor efectuate de inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe***, instanța de apel, reține că probe și procedeele probatorii sunt înregistrările, respectiv perchezițiile domiciliară și informatică, neexistând vreun text expres care să impună redarea înregistrărilor efectuate de părți și nici procedura de efectuare a acestor transcrieri. Textul la care se referă apărarea, și anume art. 143 alin. 4 din Codul de procedură penală, vizează activitățile de supraveghere tehnică și nu înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane.

Potrivit art.139 alin.3 din Codul de procedură penală, înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări.

Înalta Curte consideră că reprezintă mijloace de probă atât suportul care conține înregistrările, cât și procesele-verbale în care sunt transcrise convorbirile sau comunicările, întrucât dacă s-ar aprecia că mijlocul de probă este reprezentat exclusiv de către procesul-verbal de transcriere, aceasta ar însemna că proba pe fondul cauzei ar proveni din ceea ce a perceput, auzit și transcris organul de urmărire penală și a certificat procurorul, iar nu din ce a vorbit sau a comunicat partea cu interlocutorul/interlocutorii său/săi.

Informațiile cu care se rezolvă pe fond cauza constituite din dialogurile înregistrate de inculpatul *Sturdza Paltin Gheorghe* și care se găsesc pe dispozitivele aflate la dispoziția instanței, în realitate, nu au fost contestate în conținutul lor, fiind evidențiată o suspiciune în legătură cu încălcarea competenței materiale a organelor de urmărire penală de a realiza transcrierea înregistrărilor.

Or, susținerile inculpatului în sensul că notele de redare întocmite de ofițeri ai Serviciului Român de Informații ar fi integrate în procesele-verbale semnate de ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A., certificate de către procuror, atestând astfel în mod eronat că organele de urmărire penală ar fi realizat transcrierile, nu sunt susținute de actele dosarului în prezenta cauză.

Nu lipsit de relevanță este faptul că în fața instanței de apel, în acest al doilea ciclu procesual, inculpatul *Sturdza Paltin Gheorghe* nu a reliefat, în mod punctual, nicio convorbire pe care a purtat-o, a cărei transcriere să fie necorespunzătoare.

Suplimentar, Înalta Curte reține că, în primul ciclu procesual, organele de urmărire penală au reascultat și transcris convorbirile înregistrate de inculpatul *Sturdza Paltin Gheorghe* și au înaintat vol. inscripționate VII final, VIII final și IX final, împreună cu procesul-verbal de îndreptare a erorilor materiale încheiat la data de 08.08.2016.

Referitor la cererea formulată de apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe privind detectarea comportamentului simulat prin testarea cu aparatul poligraf, în temeiul art. 100 alin. 4 lit. a din Codul de procedură penală, Înalta Curte o va respinge deoarece, raportat la teza probatorie invocată, raportat la teza probatorie invocată, respectiv dovedirea necunoașterii de către apelantul-inculpat a legăturilor existente între S.C. REȘEDINȚA VÂRSTNICILOR SRL și interesele ori persoana domnului Hrebenciuc Viorel, proba nu este relevantă.

De asemenea, în temeiul art. 100 alin. 4 lit. b din Codul de procedură penală, Înalta Curte va respinge cererea formulată de același inculpat cu privire la efectuarea unei percheziții informatice asupra mijlocului tehnic pe care l-a folosit(ceas) pentru înregistrarea discuțiilor și a întâlnirii din 01 iulie 2013, având în vedere că pentru dovedirea elementelor de fapt care constituie obiectul probațiunii au fost administrate suficiente mijloace de probă, în cauză fiind efectuată deja o percheziție informatică, iar activitățile desfășurate sunt consemnate în procesul verbal existent la dosar.

În ceea ce privește solicitarea formulată de apelantul intimat inculpat Adam Ioan privind lămurirea obiectului probațiunii și a acuzației, Înalta Curte constată că, în realitate, cererea vizează critici cu privire la modalitatea în care instanța de apel a soluționat, prin încheierea din 8 decembrie 2021, cererile în probațiune formulate de apelantul intimat, or, este inadmisibil ca instanța de apel să-și cenzureze propria hotărâre.

Totodată, se evidențiază că, prin această încheiere au fost soluționate cererile de administrare a probelor formulate de participanții la procesul penal, fiind indicate temeiurile de drept prevăzute de art.420 alin.5 și art.100 din Codul

de procedură penală, deliberarea și pronunțarea purtând, așadar, asupra relevanței, utilității și concludenței probelor a căror administrare a fost solicitată.

Susținerea, în esență, că prin încheierea din 8 decembrie 2021 ar fi fost afectat/modificat obiectul judecării sub aspectul acuzației aduse este neavenită deoarece soluționarea cererilor de administrare a probelor s-a realizat în raport cu obiectul judecării, care, în conformitate cu art.371 din Codul de procedură penală, este același în tot cursul judecării din moment ce se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare a instanței.

Pentru aceste motive,

**ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

I. Respinge cererea de probatorii formulată de *apelantul intimat inculpat Adam Ioan* constând în emiterea unor adrese către Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Român de Informații și către BCCO- Brașov.

II. Respinge cererea formulată de *apelantul intimat inculpat Adam Ioan* privind lămurirea obiectului probațiunii și a acuzației.

III. Respinge cererile formulate de *apelantul inculpat Sturdza Paltin Gheorghe* constând în detectarea comportamentului simulat prin testarea sa cu aparatul poligraf și efectuarea unei percheziții informatice.

IV. Respinge cererea formulată de apelantul intimat inculpat *Adam Ioan* privind nulitatea absolută a procedeele probatorii desfășurate asupra mediilor de stocare a datelor informatice ridicate de la inculpatul Sturdza Paltin Gheorghe.

Pronunțată în ședință publică, azi, 25 ianuarie 2022.

PREȘEDINTE,
Dan Andrei Enescu

JUDECĂTOR,
Alexandra Iuliana Rus

JUDECĂTOR,
Leontina Șerban

MAGISTRAT-ASISTENT,
Raluca Florentina Nemeșu

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO